

1611

आक्षेप

क्र. नं. १५ ४८/व्या. ११

मध्यम शैली

(1)

॥ श्री गणेशाय नमः ॥ धातोः आत्तृतीयाध्यायांतेयेप्रसयास्तेधातोः परेस्युः। अधिकारः। कृदितिङिति कृत्वं
ता। वासरूपोस्त्रियां। अस्मिन्धात्वधिकारेअसरूपोपनादप्रसयउत्सर्गस्यवावाभकस्यधिकारोक्तं।
ना। कृत्वाः। एतुहृत्वाविस्यतः प्राक् कृत्यसंज्ञास्युः। कर्तरि कृत्। इति प्राप्ते। तस्येरेव कृत्यत्वरवत्तथाः।
एतेभावकर्मणोरेवस्युः। तव्यत्तव्योनीयरः। धातोरेतेस्युः। तरोस्वरार्थे। एधितव्यं एधनीयं लया।
भावेओलृगिक्रमेकवचनं क्लीबत्वं च। चेतव्यं यनीयोवाधर्मस्त्वया। केलिमरउपसंख्यानां। पचे
संरक्तः। णिमाभाषाः। पक्तव्याइत्यर्थः। निदेल्लिमाः। कर्मणिप्रत्ययः। वसेस्तव्यः। कर्तरिणिच्। वसतीति वास्तव्यः।
कृत्यचः। उपसर्गरत्ना। निमित्रास्परस्याचउत्तरस्य। तस्यणत्वं स्यात्। प्रायणीयं। अचः किं। प्रमग्नः।
निर्निष्णस्योपसंख्यानां। अचः परत्वाभावादप्राप्तेरेव वचनं। परस्यणत्वं पूर्वस्यष्टत्वं। निर्निष्णः। लोर्बिभा
षा। प्राप्नतु। प्रयापणीयं। प्रयापनीयं। हलः। अच्। उपधात्। हलादेरिनुपधात्। ह्रस्वस्याचः परस्यणोवा। प्रको
पणीयाप्रकोपनीयं। हलः किं। प्रोहणीयं। इनुपधात् किं। प्रवप्रणीयं। इजादेः सनुमः। सनुमश्चेद्वतिइजा
देईहतादिहितोयः कृतस्त्वस्यैवा। प्रैरनणीयं। इजादेः किं। मणिसर्पितो। प्रमंगनीयं। वात्रिसनिधुतिदिं। ए
षांनस्यणोवा कृत्ति। प्रणिंसितव्यं। प्रणिंसितव्यं। नभाभूपूकनिगमिष्याग्यावेयां। एभ्यः। ह्रस्वस्यणोना
प्रभाणीयं। प्रभवनीयं। उजएवेहृत्। हृते। उजस्नुप्रवणीयः। सोमः। एषंतभादीनामुपसंख्यानां। प्रभाप

का. राजवाडे संशोधन मंदिर
कमांक. 1.6. क.

(2)

[illegible]

अस्मार्थः। अत्रय निमित्तकारस्य लोपो भवति। स प्रत्ययान्ते परे। अत्रय का बो। तुमा मकारस्य लोपो भवति। काम मनेस्वः परये। गंतुं कामः। गंतुं मनाः। लोम मकारस्य लोपो भवति। हितत तयोः परयोः स हि त। स ततो संतते। मां स राब् स्थ अकार लोपो भवति। पुठते घञं ते प नि परे। पुठते। मां सा नि प चंते। अस्मां सा मास्य चनी। उत्वा। पा न नि शेषः। घञं तो मां स्यात्कः क व हः॥ ८

म कौ

२

शा स र ह
ह लोः।

(३)

कीजोः। गर्भाधानार्थं वृषभेपो। प गंतुं यो ग्येत्यर्थः। प्रजने का ल्येति किं। उपसर्गो काशी प्राप्तिव्येत्यर्थः।
अत्रय संगतं। निशेष्यं चेत। नजीर्यतीत्यर्थः। बहः सुपि क्यप् च। ना घटा। अत्रोपां। ब्रह्मवद्यं। ब्रह्मवद्यं
स्तस्य बदनमित्यर्थः। भुवो भावो क्यप्। अत्रोपां भावो ब्रह्मभूय। सुपीत्येवा। भव्यं। अत्र उपसर्गो दिशेव।
प्रभावां ह नस्त च। चाल्क्यप्। अत्रोपां ह न नं ब्रह्महस्या। एते स्मुरा स्व दृष्टु प क्यप्। ह स्वस्य पिति
हतिनुक्ता इत्य। लुत्यः। शिष्यः। इति वज्रो ग्रहण न वडः। वस्यः। वडः सुबाया कृत्विजः। आदित्यः। लुप्यः।
उन क्यप्। कृत्वि मरस्या पिण्यतो वाधनाया। अत्रय सु लः। मने विभीषा। मजेः क्यप्। कृत्वि लोप्यत्।
कृत्वि ता ह लं ता चण्यत्। चजोः कृत्विण्यतो। चजोः कृत्वि पिति णि च। निशया मनिट्ट हति व ल्यं।
तेनेतेने। माग्यी गज्यं। ओरा वश्य के। ल्यत्। पा व्यं। कुं प र वश्य मः कृत्वि तुं काम मने सारपि। स मा
वाहितत तयो मां सस्य पा चि यु दू घजोः। अत्रय का बो। भव्यो ग्य प्र व चनी यो प स्तानी यज न्या पूवा
पात्या वा। एते ह ल्याः कर्त्तरि वा निपा संतो। भवनी ति भव्यः। भव्य मने न वा। भोज्यं भक्ष्ये। भाग्य मन्वत्।
राजस्य सूर्य म्बो ध रुच्य कुप्य कृष्ट प च्या व्यथाः। एते स प्र का वं ता निपा त्यंते। मिद्यो धो न दे। नेद हेरं व
किं। भेत्ता उस्मिता। पुष्प लि ह्यो न स्ते। निप्रय विनी य त्रित्या मुंज क क ह लि पु। विप्रयो मुंजः। विनी
यः कल्कः। अत्रो ह लः। प्रत्ययि क्पां महे म् उ दौ ली ति व ल्यं प्रति ग ह्यं। अत्रि ग ह्यं। लोके तु प्रति ग्रा

हेरं व

२

(3A)

लोकेतुप्रतिग्राहं। पशुस्यैश्वर्यापक्षेपुच। अवगृह्यं। प्रगृह्यं पदं। अस्वैरीपरतंत्रः। गृह्यकाः शुक्राः। ग्रामगृह्या
सेना। आर्धैर्गृह्यते। आर्धैर्गृह्यते। तत्पक्षाश्रितइत्यर्थः। विभाषा कृदणोः। कृत्यं। वृथं। पक्षेण्यत्। कार्यं। वर्धं।
युग्यं वपत्रे। पत्रं वाहनं। योग्यमन्यत्। अभावस्य अन्यतरस्यां। अपोपपद्वा दसयेरधिकृष्टोण्यत् वृथभा
वश्चवानिपात्यतो अमासहवसतोस्यां चंद्राकर्तव्यमावस्या अमावास्यावा। अग्नौ परिचायेपचाय्यस
मृत्वाः। अग्राधारणार्थं रत्नलेखिनेषः। वेतेसाधवाः। रूतौ कुंडपाय्यसंवायेयो। निसाग्निनिषेचः। वीयतेसो।
चिसोग्निः। अग्नेश्चयनमग्निः। इति कृत्यप्रक्रिया। ण्वुक्कृतौ। पातोरेतौस्तः। कर्तृरिहृदितिकर्त्रर्थः। युगो
रनाकौ। युगं एतयो रनुनासिकयारेतौस्तः। कारकः। कर्ता। नदिग्रहिपचादिभ्यो ल्युटि न्यचः। नंघादेः लुः। गृ
ह्यादिर्लोनिः पचादेरच स्यात्। नंदयतीति नंदनः। जनार्दनः। लवणः। नंघादिगणो निपातनात् नृणाम्। ग्रा
हः। स्वायी। मंत्री। पचः। आभूतिगणो योऽङ्गुपपजाग्री किरुकः। क्षिपः। बुधः। कृषः। शः। प्रियः। किरः। आ
आतश्चोपसर्गे। दस्तः। सुग्लः। पात्राध्याधेदृशः। पिबः। जिघ्रः। धमः। धयः। पश्यः। अनुपसर्गलिं
पिबिंदधारिपारिवेशुदेजिचेतिसातिसाहभ्यश्च। शः स्यात्। लिंपः। बिंदः। धारयः। पारयः। चेदयः। उदे
जयः। चेतयः। सातयः। साहयः। अनुपसर्गलिं। प्रलिपः। नौलिपेर्वयिं गवादिषु बिंदे संसायो। गोबिंदः। अ
रविंदः। ददति दधात्येर्विभाषा। पक्षे वक्ष्यमाणे णः। ज्वलतिकसंतेभ्यो णः। वास्यात्। ज्वाल्कः। ज्वलः। बालः।

विष

बलः। श्यादधास्तु संस्वती। णवसा वल्लिहं श्वसश्च। अवश्यायः। आत्र। धायः। व्याधः। आस्त्रावः। संस्त्रा
 कः। अत्यायः। अवसायः। अवहारः। लेहः। श्लेषः। श्वासः। विभाषाग्रहः। व्यवस्थितविभाषायां। तेन बलवरेया
 हः। ज्योतिर्विश्रहः। गेहकः। गल्लतिर्धौन्यादिकमिति गृहं। शिल्पिनश्च। क्रियाकोशलं शिल्पं। षः प्रत्यय
 स्यादिति। नृतिरवतिरंजिभ्य एव। नर्तकः। खनकः। अक्ते। अने करंजे। अपि वाच्यः। रजकः। गरठकः। गाथ
 कः। ण्युद्वा। गायनः। पुस्तुत्वं। समभिहारे बुद्धे। समभिहारग्रहणेन साधुकारित्वे लक्ष्यते। प्रवकः। स्त्रव
 कः। लवकः। आशिबिवा। बुद्धस्यात्। जीवता जीवकः। तत्रोपपदं सप्तमीतत्वं। सप्तम्यंतेपदे कर्मणीत्या
 दोवाच्यत्वेन ठितं कुंभादित द्वाचकं पदमुपपदसंज्ञं स्यात्। कर्मण्युपपदे धातो रप्। कुं
 भं करोतीति कुंभकारः। आतोनुपसर्गकः। सुपुपपदे। अणोपवाद्। गोदः। कुंवलदः। अमुपसर्ग
 किं। गोसदाय्यः। मूलविभुजादिभ्यः कः। मूलानि विभुजति मूलविभुजो रचः। आकृतिगणोयामह। अः।
 कधः। सुपिरठः। सुपीतियो विभागादयस्मादपि द्वाभ्यां विवतीति द्विपः। समरठः। विषमरठः। तनरठः।
 सुपितिष्ठतेकः। आरंभसामर्थ्याद्। वे। आरम्भानुष्ठानं आरब्ध्या। अंबांबगोभूमिसव्यापदित्रिकुशो
 कुशं कुं गुमंजिपुंजिपरमेव हि द्विग्नभ्यस्तः। एभ्यः रठः। सस्यवः स्यात्। द्विठः। त्रिठः। तुंदशोकयोः परि
 म्जापनुदोः। तुंदशोकयोः कर्मणोरूपपदयोराभ्यां कः स्यात्। आलस्यसुखाहरणयोरिति क्लृप्त्या। तुंदय
 रिमजो अलसः। शोकापनुदः सुखस्याहर्ता। प्रेदातः। प्रोपसृष्टाव दारुयाज्ञा रूपा लवकः स्यात्।

हेरं व

३

(4A)

सर्वप्रदः। प्रथिप्रस्तः। समिरव्यः। गोसंख्यः। गौषोष्टक। कर्मण्युपपदे। सामगः। पिवते। सुरापी। धोरिति वाच्यं॥
सुरापी। धोपी। हरते बन्धुघमनेच। अंशहरः। अनुपमनेकं। भारहारः। रात्रि। लांगलांकुशतो मरथिधिघट
पटीधनुष्यग्रहे रूपसंख्याने। रात्रिग्रहः। वयसिच। उच्चमनार्थसूत्रं। कवचहरः। कुमारः। आडिताधी
ल्यापुष्पाण्याहरति तच्छीलः। पुष्पाहरः। अर्हः। अस्याकर्मण्युपपदे। पूजाह। ब्राह्मणी। स्तंबकरणयोरभि
जपोः। इति स्तंबकयोरिति वक्तव्यं। स्तंबैरमोहस्ती। कर्तोजपः। सूचकः। अधिकरणो ज्ञेते। खे ज्ञेते रगशयः।
पार्श्वदिषूपसंख्यानं। पार्श्वीभ्यां ज्ञेते पार्श्वयः। षष्ठशयः। उदरशयः। चरेष्टः। अधिकरणे उपपदे। कुरु
वरः। भिक्षासेनादायेषु च। भिक्षाचारः। सेनाचरः। आदायेति ल्यबंतं। आदायचरः। कुजो हेतुताधील्या
नुलोभ्येषु। एषु धोसेषु कृजः। अतः कृकमिकंसकुं मपात्रकुत्राकणश्च नव्ययस्या। अत उत्तरस्या नव्यय
विसर्गस्य समासे निर्यसादेशः। करोत्यादिषु परेषु। यशस्कर। विष्वाद्या। आहकरः। वचनकरः। दि
वाविभा निज्ञाप्रभाभास्कारां तानंता दिवदुनां दोकिं लिपिलिबिबलिभक्तिकर्तृचित्रक्षेत्रसंख्याजं
धावाकूहयत्तर्धेनुरसुषु। एषु कृजोषोहेत्वा दावपि दिवाकरः। विभाकरः। निज्ञाकरः। कस्कादि
चासः। भास्करः। बहूकरः। एककरः। द्विकरः। अहस्करः। धनुष्करः। अरुश्चरइत्यादि। नराब्दश्लोक
कत्तहगाथावैरचाटुसूत्रमंत्रपदेषु। एषु कृजोषोना शब्दकारः। इत्यादि। स्तंबशब्दे तोरि रात्री हि
वस्तयोरिति वक्तव्यं। स्तंबकरि वरहिः। शरत्करि वस्तः। हरते इति नाथयोः पञ्चै। इति हरिः। नाथनासा

म. को

४

(5)

रजं हरतीति नाथ हरिः पशुः। पशौ किं दृतिहारः। फले ग्रहिरात्मं भरिश्च। एतौ निपास्यते। वा कुक्षिं भरिः। ना
रस्तु आत्मोदरं कुक्षिद्विनिषेदः। ज्योत्स्ना ब्रह्मं भमुदरं भरयश्च कोरा इति मुरारिः। एजेः स्वशू। ण्यतात्।
अरुर्द्विषदजंतस्य मुमू। अरुषो द्विषतो जंतस्य च मुमूखिदंते उत्तरपदेन लव्ययस्य। णि। धवादि। एनं
एजतीति जनमेजयः। वा तशुनीति कशध्वेष्टिजधेदुदुजहतिभ्यः स्वशू। वा तमजा मृगाः। श्वित्यनयय
स्वाहूस्वः। श्रुतिंधयः। तिलंतुदः। बहूजहामापाः। नासिका समयोध्माधेटोः। स्तनेधेटः। नासिकायां ध्म
श्चेति वक्तव्यं। नासिकंधमः। स्तनंधयः। दित्वा स्तनंधमः। नाडीमुष्ट्याश्च। ध्माधेटोः स्वशू। नाडिधमः। ना
डिधयः। मुष्टिधमः। मुष्टिधयः। उदिकूले सुजिवहोः। कूलमुदुजः। कूलमुदुहः। बहूभोऽलिहः। वहस्वंधः।
तंलेटाति। बहूलिहो गौः। अभंलिहो वायुः। परिमालो पृच्छः। प्रखंडपंचारकाः। स्वशिंपंचकटाहः। मित
नखेवा। मितपंचो ब्राह्मणी। नखपंचायवाग्नः। वेचरुषो सुदः। यधुंतुदः। अरुंतुदः। असूर्यललाट
योर्दक्षितपोः। असूर्यमिससमर्षसमासः। क्षिणान्नः। सर्वधातुः। सूर्यनपश्यतीति असूर्यपश्यात्
जहातः। ललाटे तपः सूर्यः। प्रियवशे वदः स्वच। प्रियंवदः। वशंवदः। गमेः सुविवाच्यः। मते गमो हस्ती।
विहायसो विहाय स्वच्छादिवाच्यः। विहंगमः। विहंगः। भुजंगमः। भुजंगः। द्विषत्परयोस्तापेः। स्वच
वाचंयमपुरंदरोच्य। वाक्पुरोरमंतवं निपास्यते। वाचंयममोन अती॥ अते किं। अशक्यादिना वाचंयस्तीति
तिवाग्यमः। पूरुसर्वयोर्दक्षिसहोः। पुरंदरायतीति पुरंदरः। सर्वसहः। भगदप्रयतीति भगदर इति कथं।
बहु। गारुसर्वकुलाभकरीषेपुष्पः। सर्वकवः स्वर्लः। कूलं कषा नदी। अभंकषो वायुः। करीषं कषा

हरं व

४

वात्या। मेघनिभेषु। म्रुः। मिथंकरः। ऋतिंकरः। भयंकरः। भयशब्देन तदंतविधिः। अभयंकरः। श्लेष्मप्रियमद्रे
ण्व। एषु ध्रुवोष्णचातुर्वर्तुः। श्लेष्मंकरः। श्लेष्मकारः। प्रियंकरः। प्रियकारः। मद्रंकरः। मद्रकारः। तर्धतर्हि
अप्यारंभाः। श्लेष्मकाश्चेति। कर्मणः। शेषत्वविन्यायापचाद्य। एवंगणधरभयरादयः। अक्षिते भुवः। क
रणभावाः। खचरआशितोभवत्यनेन आशितं भवति दनः। आशितस्थभवनं आशितभवनं। संभायां भ
एव जिधासिहितपिदमः। खच। विश्वं विमर्शति विश्वं भरः। तथंत रं सामः। पतिवहा। न्या। शत्रुं जयो
हस्ती। युगं परः पर्वतः। शत्रुंसहः। शत्रुंतपः। अतिदमः। गमश्च। सुतंगमः। अंतास्यता खदूरपारसंवी
नंतेषुः। गमेः। अंतगः। सर्वत्रपन्नयोर्वीच्यः। सर्वत्रगः। पन्नपतितंगधृतीति पन्नगः। उरसौ लो पश्चा
उरसा गधृती सुरंगः। सुदुहोरधि करणे। सुरेन गधृत्तसुगः। दुर्गः। अन्यत्रापि दृश्यत इति वाच्यं। ग्राम
गः। डेचविहायसो विहायसो वाच्यः। विहायः। आशिषिहन्तः। शत्रुंवध्यात्। शत्रुहः। आशिषिहन्तः। शत्रुघा
तः। दारावाहने। तंतस्थचटः। संभायां। दारुशब्दे आडपूर्वार्धे रण्टो यस्य। दार्वाघाटः। दारौ वा। दार्
वाघाटः। दार्वाघातः। अपेक्षे शतमसोः। अपेक्षार्धं हंतैः। अनाशारर्थमिदं। कुशापहः। पुत्रः। तमोपहः
सूर्यः। कुमारशर्षपोतिनिः। कुमारपाती। शिरसः शर्षभावो। निपात्यतः। शर्षघाती। लक्षणे जायाप
योषक। हंतैषकूटः। हिलवति कृतं। जायाघोना। पतिघ्नीस्त्री। अमनुष्यकर्तृकेव। जाया प्रसि
लकालकः। पतिघ्नीपातिरेखा। पतिघ्नघतं। अमनुष्येति किं। आरुघातः। शूद्रः। अथ कथं वक्त्रमद्रम

म.को.

५

(६)

वधः। मन्त्रधः। कृतस्यदिम्। गनिभुजादिवा सिद्धं। चोरघातेनगरघाते। हस्ति। तिवाहुलकादणि। सत्ते
हस्ति कपाटयोः। हतेषु कृ। मनुष्यवृत्ते कोर्थे मिदं। हस्तिघोना। कपाटघाते। चोरः। कवाटेति पाठो
तरं। पाणिघाताउघो। शिल्पिनि। शिल्पिनिर्क। पाणिघातः। ताउघातः। राजघातपसंख्या नं। राजानं
हतिराजघः। आद्यसुभगस्थूलपलितनगंधप्रियेषु चर्थेषु बौद्धजः करणेख्युन। एषु चर्थेषु
च्यंतेषु कर्मस्वरूपपदेषु ब्रजः ख्युन। अनाद्यमाद्यं कर्त्तव्यं नया आद्यं करणी। आद्यौर्कं। आद्यं कर्त्तव्यं। क
र्वत्यनेन। कर्त्तरिभुवः। खिद्यु च ख्यु कर्त्तव्यौ। आद्योऽप्यु चार्थेषु च्यंतेषु भवते रेतोस्तः। अनाद्य आद्यो
भवति आद्यो भविष्युः। आद्यं भवुकः। सस्त्रक्षिपद्रु हड्डयुजविदभिदा छेदजिनाराजामुपसर्गे पिच्छिपु।
एभ्यः क्षिपुपसर्गे सस्यसति च सुपुपपदे। घुसत। सधिरप्रतेतिषः। उपनिषत्। अंडसूः। प्रसूः। मित्रक्षिपु
प्रक्षिपु। मित्रधृदा गोधुका प्रधुक। अश्वयुक्। प्रयुक्। वेदवितानिवित। अग्रग्रामाभ्यां नयते लोवाच्ये।
अग्रणीः। ग्रामणीः। भजौर्कं। सुपुपसर्गे चोपपदे। अंशभाक। प्रभाक। अदोर्नन्ते। विटस्याराओ
ममतीत्यामात। सस्यात्। अनन्ते। किं। अन्नादः। क्वेच। अदेर्किटो। पूर्वेषां सिद्धे वचनं वासरूपेति प्राप्ता
प्रा। वाधेनार्थो कवा। आममांशमक्षकः। उहः। कश्चश्चाको मेडघा। अन्येभ्योपि दृश्येते। मनिच
कनिश्च निश्चिच एते प्रत्ययाधातोः स्युः। नेदूरीकृतिवृत्तादेः कृतइत्त। रुद्राम्। प्रातरित्ता।

हेरंब
५

(6A)

विदुनोरनुनासिकस्यात्। अनुनासिकस्यात्स्याद्विदिवनिव। विजायतइतिविजावा। ऊणअपनयने
अवावा। रोट्। रोड्। सुगुण्। क्षिप्रच। अयमपि दृश्यते। उरनास्त्रत्। पर्तधत्। नाहभ्रट्। अंतः। परांतस्या
नितेनस्पणत्वेस्वाडुपसर्गखान्निमितात्परतश्चेत्। हेप्राण्। आशासः को। उपधायोश्चैवाच्यं। आशीः।
इलोखे। निगृगरो। एपूरणे। गीः। पूः। मोनोधातोः। प्रतौन्। प्रशान्। गमः को। अनुनासिकलोपः। अंगग
द। गमादीनामिति वक्तव्यं। परितत्। संयत्। उडू। गमादीनामिति वक्तव्यं। लोपश्चा गः। भूः। रछः कचा
नात्किष्। शंरछः। शंरछाः। सुप्यजातौणिमिस्तछीत्ये। अजास्यथेधातोर्निमिस्तछीत्येघो। येउभ
भोजी। शीतभोजी। भनः। सुपिमन्यतेणिमिः। दर्शनीयमानी। आत्ममानेस्वश्च। स्वकर्मकेमनेनवत्
मानामन्यते। सुपिरवच्। वातणिनिः। पंडितमात्मानमन्यतेपंडितमन्यः। पंडितमानी। इनएकाचोप्रत्य
यवच्। इजंतादेवामस्यात्स्वत्वाद्यम्बत्। द्विवदंतेपरे। औतोमशसोः। गामन्यः। नामशसोः। स्त्रियमन्यः। स्त्री
मन्यः। ननरंमन्यः। भुवंमन्यः। भ्रियमाभानमन्यतेभिमन्येकुलं। भाष्यकारप्रयोगाद्धे। शब्दस्यरुस्वोमुमो
रभावश्चाभते। अपिकारोयं। वर्तमानेकडित्तियावत्। करणेयजः। करणेरुपपदेभूतार्थात्। यजेणिनिः। कर्त
रि। सोमेनेषवाशसोमयाज। कर्मणि। इनः। पितव्याघात। ब्रह्मभूणदनेषुक्षिप्रं। ब्रह्महा। वृत्र
हा। क्षिप्रचैत्येवसिद्धे। अस्यादिष्वेवक्षिप्रचैतिद्विविधनियमार्थमिदं। अग्रेपि। सुकर्मपापमन्त्रेपुण्येषु
जः। सुकृताकर्मकृतापापकृतमन्त्रेकृता। पुण्यकृता। सोमसुत्रः। सोमसुत्राअग्नौवेः। अग्निचित्। कर्म
ण्यन्यारव्यायं। कर्मण्युपपदेकर्मण्येवकारकोचिनोतेः। द्वे। पू। अग्न्याधाररुलनिशेषस्थारव्यायं॥

मको.

६

(7)

शेनइवचितः शेनचितः कर्मणि निविक्रियः। कर्मण्युपपदेविपूर्वाः श्रुणातेरनिः। कु। सिग्रहतां कर्मण्यं। सो
मविक्रयी घृतविक्रयी। दशैः कर्मिणः। कर्मणि भूते। पारं दृष्टवान् पारं दृष्ट्वा। राजनी युधिष्ठिरक्रियः। कर्मिणः
युधिरंतर्भाषितव्यर्थः। राजनं यो दितवा दूराजयुध्या। राजकृत्वा। सहयुध्या। सहदृष्ट्वा। सप्तम्या
जनेर्हः। तत्पुरुषे कर्मिणः कृतं। डेरकुक्। सरसिजा सरोजं। उपसर्गे च संसायां। प्रजा। अनौ कर्मिता। अनुपूर्वाजनेः
कर्मण्युपपदेः। पुमांसं मनुष्यमाता पुमनुजा। अन्येष्वपि दृश्यते अजः। दिजः। ब्राह्मणजः। अपिशब्दः। स्व
र्वापापि व्यभिचारार्थः। तेन धातुंतरादपि कारकांतरेष्वपि कृत्वि। परितः स्वातापरिरवा। पंचम्या मजा
तो। जातिशब्दवर्जिते पंचम्यते जनेर्हः। संस्कारजः। अदृष्टजः। कृत् कृतनिष्ठा। एतो निष्ठा संतो स्तः। निष्ठा।
भूतार्थं वृत्ते धातो निष्ठा स्यात्। तत्र तयोरेवेति भावः कर्मणोः कृतः। कर्तरि कृदिति कर्तरि कृतवतुः। स्नातं मया।
स्तुतस्त्वया विष्णुः। विश्वं कृतवान्। निष्ठाया मण्यदर्थे। मण्यदर्थे भावः कर्मणो ततो न्यत्र निष्ठायां सिद्धादीर्घः स्यात्।
क्षियो दीर्घात्। दीर्घा सिधातोः। निष्ठा तस्य नः। १२। पावात्। भावः कर्मणो स्तुतिनतः कामो मया। इतोर्णुं वद्वा बो वक्तु
यः। तेन एकाचूत्वा नट्। उर्णुतः णुतः। ददाभ्यां निष्ठातो नः पूर्वस्य नट्। ददाभ्यां चिरस्य निष्ठा तस्य नः स्यात्। नि
ष्ठाये क्षया पूर्वस्य धातोर्नस्य च नः। श्चार्त्तः। मिन्नः। छिन्नः। संयोगादरातो धातोर्नस्य नः। यएव संयोगादे
रादेता निष्ठा तस्य नः। द्राणाः। ग्लानः। १०। वादिभ्यः। एकविंशतेर्हः। आदिभ्यः प्राग्वत्। दानः। ज्या। आहिंया। हर्कः।
अंगावयवाहूकः परं यत्संप्रसारणं तदंतस्य अंगस्य दीर्घः। जीनेः। उग्रादीर्घश्च। दुर्गतौ। हनः। कृतः। पुत्रो वि हेइं व
नाशोपनाः। ववाः। विनष्टा इत्यर्थः। पूतमन्यतरसि नो तर्गास कर्मकृत्कृतस्य। सिनो आसः। ग्रासिते किं। सि

(7A)

तापाशेनसकृश। कर्मकर्तृकेति। किं। सितो ग्रासो देवदत्तेन। अदितश्चा प्राग्वत्प्रभुजो। भुजः। दु। ओम्बि। श्वनः।
द्रवम्। तिस्पर्शयोश्च। द्रवम्। तोकाठि। स्थर्शे। चार्थे। स्थे। उः। संप्रसारणे। स्थ्या। निष्ठायां। स्थ्या। स्थर्शे। स्थे। तो। निष्ठा। तस्य
नो। स्थर्शे। शी। नं। छतं। अस्थर्शे। किं। शी। नं। जलं। द्रवम्। तिस्पर्शयोः। ति। किं। संस्थाने। हा। श्विकः। शी। ता। सं। कुचित
इत्यर्थः। प्रते। अ। संप्रसारणे। निष्ठायां। प्रति। शी। नः। विभाषा। भवपूर्वस्य। तथा। अभिज्ञानं। पतं। अभिज्ञानं। अवस्था
नो। अवस्था। नो। हा। श्विकः। व्यवस्थिता। विभावे। यंते। ने। डन। समवस्थानः। अं। नो। नदा। दाने। निष्ठा। तस्य। नः। यस्य। विभाषा। य-
स्य। कनिधे। द्विहितस्ततो। निष्ठाया। इण्। उदितो। वे। निष्ठाया। ने। का। हि। ने। ड। समः। वः। अनपादाने। किं। उदत्तमुदकं। कृ-
पात्। द्वि। नो। निजिगी। वायां। पूनः। निजिगी। वायां। तु। घृतं। निर्वणो। वाते। अवाते। इति। छेदः। निः। पूर्वा। दाते। निष्ठा। तस्य
ण। लं। स्था। हा। तश्च। कर्त्तन। निर्वणो। नि। मुनिवी। वाते। तु। निर्वतो। वातः। शुषः। कः। निष्ठा। तस्य। शुषः। पनोबः। पक्षः।
सायौ। मः। क्षा। मः। स्म्यः। प्रपूर्वस्य। प्रा। तस्य। संप्रसारणे। निष्ठायां। प्रस्थो। न्यतरस्य। निष्ठा। तस्य। मो। वा। प्रस्ती। मः। प्रस्ती।
तः। प्रा। त्किं। स्मानः। अनुपसर्गत्किं। नृक्षी। वक्ष्योः। दा। याः। एते। निपात्यंते। क्तवत्वे। कदे। दास्यापीदं। निपातनमि-
ष्यते। कुलु। वा। अनुपसर्गत्किं। निष्ठायां। तक्का। स्वत्। च। निपात्यंते। ओदितश्चा। आ। कारे। तो। निष्ठाया। इण्। ति। चा
चरफलो। उदोरेते। ता। किं। ति। प्रकुलुः। प्रक्षी। बितः। प्रक्षी। शितः। प्रा। दा। धितः। उकुलुसं। कुलु। योरुपसंख्यानं। उदविहो
दत्ता। घ्राही। भ्यो। न्यतरस्य। निष्ठा। तस्य। नः। तुन्तः। उत्तः। विन्तः। बितः। उदी। केदने। अ। दितो। निष्ठायां। श्वयते।
दितश्च। निष्ठाया। इण्। उन्तः। उत्तः। इत्यादि। न। ध्या। रया। पू। र्छि। मदां। एभ्यो। निष्ठा। तस्य। नो। न। ध्या। तः। रया। तः। पू। र्तः। रा-
ज्ञापः। धो। धो। रश्ना। दावतुना। लि। को। रोचप्रत्ययो। मर्तः। मत्तः। वितो। भोगप्रत्ययोः। विदते। निष्ठा। तस्य। निपा

म. को.

6

(8)

तायंभोग्यप्रतीते चार्थेयितं धनं। वित्तपुरुषः अनयोः किं। विनः। वित्तंशकलं। विनमन्वदा कृणामाधमर्ण्यं। वृत्तम
न्यत्र स्थायः स्था निष्ठायां स्थातः। इति स्थायां स निरुक्ते। निष्ठायां इह। यस्य विभाषेति निषेधे प्राप्ते पुनर्विधिः।
निष्कषितः। वसाते धुयो रिह आभ्योक्ता निष्कषोः निष्कषिन्। उषितः। उषितः। अंयेः पूजायां। कानिष्ठयो रि
रिह। अंयेतः। अगस्तौ तु अस्तः। कुभो विमोहने। कानिष्ठयो रिह ननु गार्ध्वे। कुमितः। गार्ध्वे तु तुब्धः। कि
राः कानिष्ठयोः इडा। किञ्चित्। किंष्टः। प्रहृष्टा। कानिष्ठयो रिह प्रहृष्टः। काच निष्ठा काचसे इति न स्यात्
पठितः। पूतः। काग्रहणमुत्तरार्थं। नोपपादित्यत्र हि केव संवध्यते। निष्ठायां इति सिद्धे सिद्धिदिधृषः। एभ्यः
ले इति निष्ठाकिन्। शयितः। आदि कर्मणि निष्ठा न कृया आदि कर्मणि क्तः कर्त्तृत्वात्। प्रोक्त कर्मणोः। विभाषा
भानादि कर्मणोः। भावे आदि कर्मणि च आदितो न कृया इह। प्रसेदितश्चेत्। प्रसेदितं तेन। अश्रिद्धेति भादि
रनगृह्यते। अश्रिद्धः साहचर्यात्। सिध्यते स्म सिद्धिदिधृषः। अश्रिद्धादि। सिद्धिदिधृषादाभावात्। प्रमेदितः।
प्रसेवेदितः। प्रपथितः। प्रपथितं तेन। से इति। प्रसिन्नः। प्रसिन्नं तेन सादि। प्रवस्ति ति स्थायां। से इति निष्ठाकिं
न। प्रथितः। श्रमायां वृत्तिः। अप्रमेदितं वाक्यं। अविस्मृति स्यर्थः। उदुपधाद्वादि कर्मणो रन्यतरस्यो। से इति
ष्ठावाकिंन। धुतितः। धोतितं। मुदितं। मोदितं। साधुना। प्रधुतितः। प्रधोतितः। प्रमुदितः। प्रमेदितः। साधुना।
उदुपधात्कं। विदितं। भावे सादि किं। रुचितं। कार्षापणं। से इति। कृष्टं। शश्विक रतो भावे ष्यते। नेह। मुदयेतुं
पितं। निष्ठायां से इति लेलेपः। भावितः। भावितवान्। दृष्ट रूढ लोकोः। तद्वत्त्ववति च निपात्यतो दधाते हि।

हं व
७

(8A)

तादौकिति । हितं चोपयोः । पुसं सस्य दइस्यस्य दधता दौकिति । नर्त्य । दत्त । गस्यार्थं कर्म कश्चि वशीडः रत्नास
वसजनरुज्जीर्यति भ्यश्च । एभ्यः कर्तरि कृत् स्याद् । रक् कर्म लोभश्च । गंगोत्तातः । गंगोत्तातः । गंगानः सः । लक्ष्मीमा
मिष्टो हृदिः । शेषमपि ज्ञाधितः । घति स्थितिमारुहान्नितिकिति । एषामिकारो ता देशस्तादौकिति । वैकुण्ठमपि वि
तः । विष्णुपासितः । हरदिनमुपोषितः । रामप्रनुजातः । गरुडमारुहः । विश्वमनुजीर्णः । पक्षे प्राप्ता गंगा तेनेत्यादि ।
लोपि करणे बध्ने व्यगतिप्रत्यवसानोर्ध्वेभ्यः । एभ्योऽपि करणे कृत् वाद्यथाप्राप्तं । मुकुंदस्यासितमिदमि-
दं यातं रमापते । भुक्तमेतदं नंतस्ये सुभुगोयादिदृष्टवः । पक्षे आसेर कर्म कृत्वा कृत्वा रभावेचा आसितो
मुकुंदः । आसितं ते । गत्यर्थेभ्यः कर्तरि कर्मणि च । रमापते रिदं यातः । तेनेदं यातां भुजः कर्मणि । अन्ते तेनेदं
लो नर्तमाने इत्यपि कृत्या नीलः कृत् । शिखणः । मतिवृद्धिप्रज्ञार्थेभ्यश्च । राज्ञां मतः । इष्टः । बृहः । विदितः ।
प्रजितः । आर्चितः । चक्राशुक्लसमुद्रार्थे । गी । लितोरक्षितः । शान्तआशुषोऽशुषइत्यादि । नपुंसकेभावे कृत् ।
कृत् । वल्यविक्षिप्तभावेका लसा मान्वेकः । आपितः । हसितो सुभजोऽन्निपः भूते सुखाय यः । जीर्यते रत्नराभते इ-
त्यवाजरुजरंतो । नासस्यन्यायेन निष्ठापि जीर्णजीर्णवान्छंदसिलिङ्गलिङ्गकानडा । कसुश्चाभूतसामा-
येछंदसिलिङ्गस्य कान्चकस्रवालेतः । तडानावात्मनेपदे । चक्राणः विश्वजगन्वा नृकवयस्नुवा ब्रह्मलोकौ
केप्रयुंजते । तं तं रिबोसंनगरोपकंठे । श्रेयांसि सर्वाण्यपि जगुस्तइत्यादि । वस्वमाजो हसं । कतः ईर्ष्यवनामेका
वाभादेता बांधवश्च वसोरिदं स्यान्नान्येषां । आदिवा । अरिवा । ददिवा । जहिवान् एषो किं वभनान् ।

म. को.

(१)

भाषायां सदवसंभूतः सदादिभ्यो भूते सामान्ये भाषायां विद्यास्य नस्य च नित्यं धसुः । निषेदुषीमासनबंधधारः ।
अधुषुषस्तामभवन्जनस्य । शुश्रूषवान् । उपेयिवान् । नान्वा नान्वा नान्वा । एतेन पात्यंते उपादिनो लिङ्गात् स्य च
निसंक्षेपः । इट् । उपेयिवान् । नान्वा पसर्गस्तत्र । ईयिवान् । समीयिवान् । नान्वा । श्नातेः कसो लिङ्गावस्थाना
श्नात् । अनोर्ननेः कर्त्तरिवान् । वेदस्यानुवचनं कृतवान् । अनूचान् । इट् । शतशान्वावप्रथमासमानाधिक्य
रेण । अप्रथमांतेन समानाधिक्यरेण लट् । एते वास्तः । शिवादि । पचंते चैत्रं पश्य । आने भुक् । अंगस्या तो मुक्ता गमः ।
आनो । पचमानं चैत्रं पश्य । कडि सुनुवर्तमाने । पुनर्लङ् । हणात् प्रथमासमानाधिक्यरेण पिक् चित् । सन्दिजः ।
ईदमः । आनस्य ईद आदेः परस्य आसीनः । निदेः शतुर्नसुः । वेत्तेः परस्य शतुर्वसुरादेशो ना । निदरा । निदरातो
सत् । तौ शतशान्वावप्रथमासमानाधिक्यरेण । लट् । सदा । कश्चित् कश्चित् । पश्य । आके स्तु । कतहर्मतत्साधुकाश्चि ।
पमभित्वाय नश्यमाणास्तु । लट् । कतहर्मतत्साधुकाश्चि । पश्य । आके स्तु । कतहर्मतत्साधुकाश्चि ।
भ्यालुच । आधस्त्यः । चुरादावदंताः । स्पृह्यान् । शीडोवाच्यः । शायानुः । अलं कश्चि । निराकृष्टप्रजनोत्पन्नोत्प-
तो न्नदकचपत्रपवतुवधुसहचरयिष्णुः । अलं कश्चि । निराकृष्टप्रजनोत्पन्नोत्प-
स्तुः । गिला । नगुणः । जिष्णुः । लट् । सदा । कश्चित् कश्चित् । पश्य । आके स्तु । कतहर्मतत्साधुकाश्चि ।
कः । त्रस्तुः । लट् । सदा । कश्चित् कश्चित् । पश्य । आके स्तु । कतहर्मतत्साधुकाश्चि ।
मिनितराश्रीमिनितरेत्यत्र उगितश्चोत्तरस्वविबूत्यः । नचैवंशमीशमिना विसादो नुम्यसंगः । सत्त्वमहत्तामा
कृष्यशक्तानामेव तद्विधावात् । नोदन्तोपदेशस्येति हृदिभिषिहः । शमी । तमीत्यादि । संपद्या नुरुधा

हेरंब

८

(9A)

अमाङ्गसपरिस्त संस्त जपरिदेविसंजवरपरिस्तिपपरिरटपरिदहेपेरिवदेपरिमुहडुषादिषडुहडुहयुजाक्री
डाविचिचत्यजरभजातिचरापचराभुषाभ्याइनम्ब ॥ धिनुणस्यातासेपकीर्यादिबोफषलसकथमभः ॥ विभूषी
अपेचलक्षः ॥ नादोआपलाषी ॥ चलनशब्दार्थोदकमेकाधुन ॥ चलनशब्दार्थोदुधुन ॥ चलनः ॥ कंपनः ॥ शब्दनः ॥
रनणः ॥ अकर्मकाकिंषठिताविद्यो ॥ अनुदातेतश्चहलदि ॥ अकर्मकाधुन ॥ वननः ॥ बहनः ॥ अनुदातेतः ॥ विभ
विता ॥ हलादेः किं ॥ एधिता ॥ अकर्मकाकिं ॥ वासिताशब्द ॥ निदहिसबिन्नावाहविनाशपरिस्तिपपरिरटपरिवा
दिव्याभाषासूयोबुद्ध ॥ अभ्योबुद्धनिदकः ॥ हिंसकः ॥ दिविद्रोशोपसर्ग ॥ आदेवकः ॥ आक्रोशकः ॥ उपस
र्गकिंदेवधिता ॥ क्रोश्या ॥ लघुपतपदङ्गाभ ॥ वहनकप्रगमश्चभ्युक्कशालाधुनः ॥ जल्पमिहकुहकुह
डुषाकन ॥ जल्माकः ॥ राजाशंसमिहपुः ॥ विकीर्ण ॥ आशंसुः ॥ मिहपुः ॥ यश्चयडः ॥ यातेर्यडः ॥ तादरन ॥ अतोलेपः ॥
तस्याचः परस्मिन्तिरगानिवहूवेप्राप्ते ॥ नपदातद्विचननरेयलोपः ॥ स्वरसवर्णा ॥ नुस्वार ॥ र्चश्चोर्चश्चि
षु ॥ पदस्यचरमावयवोद्वचन ॥ दोचकर्तव्यपरिमितेजादेशोनरकानिवत् ॥ इति यलोपंप्राप्तिरगानिवचनिषे
धालोपोयोवली ॥ तिथलोपः ॥ अलोपस्यरगानिवचमाश्रित्यालोपेप्राप्तेनरेलुपनरकानिवत् ॥ यायावरः ॥ आ
जभासधर्विधुतेर्जिपुजुग्रावस्तुं कः ॥ विभूषाभाः ॥ विधुताडकः ॥ दृशिग्रहणस्यापकवर्णा ॥ ता
जवतेदीर्घः ॥ ज्वो ॥ ज्वो ॥ ग्रावस्तु ॥ किञ्चनिप्रप्यायतस्तु कट्टुजुश्रीलादीर्घसिंघसारणच ॥ वलीति
वाक्यपठतीति ॥ प्रादाआयतस्तौतिआयतस्तः ॥ कट्टप्रवतेकट्टप्रः ॥ किञ्च ॥ अयनिहदिश्रीः ॥ दाश्रीवास
धुमुजस्तुतुदशिशिजमिहपतद्वानहकरणे ॥ दावादेष्टनकरतोर्ध ॥ दंयनेनदात्र ॥ तितुत्रतथसिस्तुसस्तु

म.को.

५

(१०)

सेषु चाण्डालादशा नानिष्पन्नाः शस्त्रं योत्रं योत्रोः स्तोत्रं सेत्रं सेत्रोः मैत्रं पत्रं दंष्ट्रा नध्री हलस्वरयोः पुत्रः पुटः पूजोः
करणेष्टु तच्चेत्करणो हलस्वरयो रवयवः हलस्थसूवरवापोत्रं पुरवमित्यर्थः अर्तिर्वृद्धसूखनसहचरइत्रः अ
रित्रं लवित्रं धवित्रं सवित्रं खनित्रं सडित्रं चरित्रं पुत्रः संतापो पवित्रं रुवापो वाजिमिस्वदिस्वोध्यश्च उष्णः करोतीति
साधुः वायुः पाण्डुः गुदो जायुरौषधं मायुः पिता स्वादुः साधोति परकायमिति साधुः आशुशीघ्रो हरिश्चित्तयोर्दुःखः दु
श्वतीति शतदुर्न दानेदः अंष्टं भुजं बृकपे लु कर्क धादा विष्णुः एतद्वप्रत्य यांता निपात्यते शर्मैर्दः वाहुलकात् इत्यंता
हृदिश्च शर्मठं हिंशुः शर्मैः स्वः शर्मैः कृष्णः कृष्णः अमंताडुः अमिति प्रत्याहारः दंडो लघुडे पि स्यादित्यम
रुः रंडाभूषिकपण्यं च विधवापो च यो विनिश्चितीति मेदिनी रंडो स्त्री शकलेने शुभिकारमणि मेदयोः इति मे
दिनी मनसो नो मंडः पंचांगुले शण्क मेदे क्लृवंतु मस्तु नीति मेदिनी पतिचांडुभ्यामा लुभ्या पाता लं नाग लोके स्यादि
वखडवानले इति मेदिनी चंडा लोमातंगः प्रज्ञादित्या दण्यं चांडुलोपो लुप्यव ल दत्तः तन्न कृती लव रुड कर्मा र
निषा दचंडा लमित्रा मित्रेभ्यश्चुं दसीति चंडा लशब्दो रस्वार्थे अणो विदधा वान्ति केन तद्राप्येण वसह विरोधा
त् गन्गाम्ययोः गंगा अडुः पुरोडाशः भृशः क्षिरनुद्धूच भृशो गन्धकित्त स्यात् रतस्य नुद्धूच भृगाः विद्राति हेरं व
दंष्ट्राभ्यो मन्त्रः अर्मश्चक्षुर रोगः स्तोमः सोमः होमः समो गमनं धर्मः शर्मैः कुरीतां स्तोमः भणमा आदित्यः
यामः वामः शोभन दुष्टयोः पद्मं यश्मो रोगराजः नेमः अवलंबितो पश्चामन्त्रस्य स्यादो लोपो न प्रकृतेः

हेरं व

५

(10A)

अन्यथाऽपि सेवयात्। न्वरत्नरस्त्रिभ्यश्चिमवायुपवायौ च। एषामुपधावकारयोः स्रुक्कौसजावकुनासिकादौ च प्रत्ययै।
अत्राङ्गितीति नानुवर्तते। अवतेस्तु निवृत्तेऽनुवर्ततेति दर्शनात्। स्वरादिपाठादध्ययत्वं। अवतीति ऊर्। ग्रसेरा
चाग्रामः। अभिरिषिषिषिषिभ्यः कृत्। उमन् नगरं। स्थूभो रश्मिः। सिमः सर्वः। शुष्ममत्रिसमीपयोः। घर्मः।
एधातोर्निपातोयं। श्रीभ्यः। ग्रसेतेर्निपातोयं। अश्रुषिषिषिषिभ्यः कृत्। अश्रुः। अश्रुः। अश्रुः।
दलुसूर्ययोः। लङ्। अपक्षिभ्यः फले च। कएवंपापी। वक्रविश्वं। कनिन्युवृषितक्षिराजिपाव्युप्रतिदिक्।
घोतीति युवा। वषा इन्द्र। तक्षाराजः। धन्वा मरुः। धन्वसारासनं। ध्रुवा सूर्यः। प्रतिदीव्यस्य सिमन् प्रतिदिवा
दिवसः। उषि कृषिगार्तिभ्यः लृत्। ओषः। कोष्ठागाथाः। अर्थः। पात्तुदिवचिरिषिषिभ्यः कृत्। पा
पोरनिधृतं पाथं। तीर्थं सास्त्राध्वरेक्षेत्रोपायोपाध्यायमित्रिषु। अवतारर्षिजुष्टं भः स्त्री रजः सुचेवि
श्रुतमिति विश्वः। तुष्टोयिः। उक्थं सामनेदः। रिकथं। बुद्धलकादृचरेषि। शिष्टमकथधनं वसु। शि
कथं। क्लानुदिभ्यां डोः। ग्लोः। नोः। चिरव्ययं। शौरिव्येवं। ग्लोकराणि। कन्मेजेतु इति लिहेनियमार्थमि
दं। उणादिप्रत्ययोः। व्यन्तावेति। गमेर्त्तं। गौनादिस्त्वल्तीवर्द्धकिरणक्रतुभेदयोः। स्त्री तु स्यादि
शिभारसाभमो। तु सुरभावापि। रस्त्रियोः स्वर्गवज्रो वरश्मिदृष्टवाणलोमसु। बाहुलकाद्युत्तर
पिडोः घोस्त्री स्वर्गातिर्हिरियोः। रातेर्देः। राः। भमे श्वङ्कः। भ्रः। उदेर्नलो पश्चाच्चाघुच। ओदनः। ग
मेर्गश्वाच्चाघुच। गगनं। कृष्टरजिमज्जिनिधानः क्युः। किरणः। पुरणः। समुद्रः। वजनमेतारिक्ता। मेव
नं स्तोत्रं। निधनं। एषेष्टवसंज्ञायां विषतो मुरुः। धिषणाधीः। नष्टनेष्टवृक्षतटहोत्पात

म. को.

९०

०॥

भात आमा तमा त पितृ उहित । एते तन्व त जंता निपात्येते । नसा इत्यादि । सावसे र्त्तन् । स्वसा । यते
हृदि हृत् । भायो सुभा त वर्गस्य यातरः स्युः परस्य सं नजि च नंदे । न नंदति । ननां दा । इह एहि नां नु
वर्तत इत्येके । नना दा तु स्वसा पत्युर्न नं दानं दिनी च सेति शब्दार्णवः । दिवे र्त्तु देवा । देवसौ । नयते र्त्तु
ना । नसौ । अर्चिश्चाने कस्य पिच्छादि छर्दि भ्य इति । अर्चिः । शोभि र्त्तिः । रुचिः । सधिः । इस्मन् र्त्तु न के धि च ।
आदे र्त्तु स्वस्या र्त्तु छर्दिः पटलां छर्दिः । वृत्ते र्त्तु लोपश्च छर्दिर्ना कुश रुष्मणोः । धृते र्त्तिना देश्च र्त्तु जः । ज्यो-
तिः । जने र्त्तु सिः । जनु र्त्तु ननं । अर्त्ति पय पय जित नि धानि तपि भ्यो नि र्त्तु अरुः । परु र्त्तु धिः । वयुः । यजुः । तनुः । तनुषी
धनु र्त्ति र्त्तु यां । तपुः सूर्या क्रानुषु । एतर्त्तिश्चा आयुः । आयुषी । वक्षेः सिद्धि । वक्षुः । महेः धि । अमु र्त्तु र्व्ययां पा नी
विधिभ्यः प । रक्षयस्मा र्त्तु र्त्तु न मिनि पापो न चोगा लापः । नेपः । नीपो धि । पुमो हितः । वेप्यः । पानीयं । लुपो र्त्तु
घश्चा स्तयः । समुद्धायः । सुश्च भ्यां निद्धि । चाल्कि र्त्तु सपः । बाहु लका ड्वा र्त्तु र्त्तु । कृद्यु भ्यां च । कुवंति मंडका
अस्मिन् निद्रूपः । युवंति बद्धांति अस्मिन् प्रभृति यूपः । र्व्ययां शिल्प शाय वा ष्य रूप पदंतलाः । सक्षेते प्रेय-
याता निपात्येते तदिह विपुषिगादि मदिभ्यो लो र्त्तु च । अयामंतेति रेणय । सन वि लुः । हर्षयि लुः । पोषयि लुः ।
गदयि लुः । मदयि लुः । मदिरा । अत्रोः सरः । अशरावसेश्च । वत्सरः । संपूर्वा चितौ । सवत्सरः । कृश्च शालिक
लिगदिभ्यो भच् । करभः । शरभः । कलभः । शलभः । गर्दभः । ऋषि वृषिभ्यां कित् । ऋषभः । वृषभः । राशि वल्लि
भ्यां च । ससभः । बल्लभः । नियोनितः । नेमिः । अर्त्तु र्त्तु अर्त्तिः । भुवः । कित् । भूमिः । अंगे र्त्ति र्त्तु लोपश्च । अर्त्तिः ।

हरं व

९०

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com